

POSTANOWIENIE

20 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 20 czerwca 2024 r. w Warszawie
zażalenia A. A. i R. A.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 25 stycznia 2023 r., V ACa 588/21,

w sprawie z powództwa syndyk masy upadłości Bank spółki akcyjnej w W.

przeciwko A. A., R. A., D. K. i M. K.

o zapłatę,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 23 września 2022 r. strona pozwana złożyła skargę kasacyjną.

Strona pozwana zaskarżyła powyższy wyrok w części tj. w zakresie punktu pierwszego sentencji wyroku. Strona pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji w całości oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z 25 stycznia 2023 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną strony pozwanej. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazano, że strona pozwana zakwestionowała wyrok Sądu Apelacyjnego w zakresie zmiany wyroku Sądu pierwszej instancji w punkcie pierwszym. Sąd drugiej instancji

wskazał, że punkt ten nie obejmuje zasądzenia kwoty 1 603 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 marca 2022 roku do dnia zapłaty. Powołany punkt odnosi się bowiem do oddalenia powództwa ponad kwotę 1 603 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 marca 2022 roku do dnia zapłaty. Sąd drugiej instancji uwzględnił apelację strony pozwanej w części, a więc rozstrzygnięcie wydane w tym przedmiocie nie pociąga za sobą dla strony pozwanej jakiegokolwiek pokrzywdzenia.

W świetle powyższego Sąd drugiej instancji uznał, że orzeczenie w punkcie pierwszym było zgodne z interesem strony pozwanej, która nie powołała żadnych argumentów uzasadniających odmienny pogląd, w tym odnoszących się do przesłanek publicznoprawnych. Z kolei oddalenie apelacji strony pozwanej w pozostałym zakresie zostało zawarte w punkcie drugim sentencji wyroku, jednakże zakres zaskarżenia skargi kasacyjnej go nie obejmował.

Na powyższe postanowienie strona pozwana wniosła zażalenie, zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Warto zaznaczyć, że określenie zakresu zaskarżenia oraz skorelowanego z nim wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany stanowią elementy konstrukcyjne skargi kasacyjnej, które nie podlegają sanacji w postępowaniu naprawczym (art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c.). W orzecznictwie trafnie podkreśla się, że prawidłowo skonstruowana skarga kasacyjna powinna obejmować w pełni jasne, jednoznaczne i zrozumiałe określenie elementów określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Zatem skarga kasacyjna powinna być sporządzona tak, aby nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 października 1997 r., II CKN 404/97, 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10, 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15).

W pierwszej kolejności należy wskazać, że strona pozwana zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie w części, a więc w zakresie punktu pierwszego sentencji. Natomiast strona pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Wskazany przez stronę pozwaną zakres zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji w części (pkt 1) oraz zakres wniosku o uchylenie wyroku w całości pozostają ze sobą w sprzeczności.

Przesłanką zaskarżenia orzeczenia w postępowaniu cywilnym jest istnienie interesu prawnego w zaskarżeniu orzeczenia. Interes prawny w zaskarżeniu, określany jest jako *gravamen*, który należy rozumieć jako pokrzywdzenie polegające na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym przez nią żądaniem a sentencją zaskarżonego orzeczenia. Brak tak rozumianego interesu prawnego prowadzi do odrzucenia środka odwoławczego (zob. m.in. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 15 maja 2014 r., III CZP III CZ 378/23 4 88/13, OSN 2014, Nr 11, poz. 108; postanowienie Sądu Najwyższego z 8 kwietnia 1997 r., I CKN 57/97, OSNCP 1997, Nr 11, poz. 166).

Strona pozwana zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie w części, a więc także w części, w której oddalono powództwo ponad kwotę 1 603 000 zł (pkt 1). Rozstrzygnięcie w tym zakresie nie skutkowało negatywnymi konsekwencjami prawnymi po stronie skarżącej. W związku z brakiem interesu prawnego strony skarżącej, Sąd Apelacyjny trafnie odrzucił skargę kasacyjną w zakresie podważającym punkt pierwszy zaskarżonego wyroku jako niedopuszczalną, gdyż strona pozwana nie wykazała pokrzywdzenia tym rozstrzygnięciem (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[a!]

